

1S kapitola 22.

[1] David odtud odešel a uchýlil se do jeskyně Adulámu. Když o tom uslyšeli jeho bratři a celý dům jeho otce, sestoupili tam k němu. [2] Také se kolem něho shromáždili všichni utlačovaní, všichni stíhaní věžitelem a všichni, jejichž život byl plný hořkosti. Stal se jejich velitelem. Bylo s ním na čtyři sta mužů. [3] Odtud David odešel do Mispy Moábské. Moábskému králi řekl: "Ať tu prosím zůstanou můj otec a má matka s vámi, dokud nezvím, jak se mnou Bůh naloží." [4] Nechal je u moábského krále a pobývali u něho po všechny dny, pokud byl David ve skalní skrýši. [5] Prorok Gád pak řekl Davidovi: "Nezůstávej ve skalní skrýši. Odeber se do judské země." David šel, až přišel do lesa Cheretu. [6] Saul se doslechl, že se David a jeho muži zase ukázali. Saul tehdy seděl v Gibeji pod tamaryškem na výšině s kopím v ruce a všichni jeho služebníci stáli před ním. [7] Tu řekl svým služebníkům, kteří před ním stáli: "Poslyšte, Benjamínovci! To vám všem dá Jišajův syn pole a vinice? Všechny vás ustanoví za velitele nad tisíci a nad sty? [8] Proto jste se všichni proti mně spikli? Nikdo mi neohlásí, že můj syn uzavřel se synem Jišajovým smlouvu! Nikdo z vás se kvůli mně netrápí a neohlásí mi, že můj syn podporuje mého služebníka, aby mi strojil úklady, jak je tomu právě dnes!" [9] Dóeg Edómský, který byl ustanoven nad Saulovými služebníky, odpověděl: "Viděl jsem syna Jišajova, jak přišel do Nóbu k Achímelekovi, synu Achítúbovu. [10] Ten se kvůli němu doptával Hospodina, dal mu stravu na cestu, i meč Pelištejce Goliáše mu dal." [11] Král si předvolal kněze Achímeleka, syna Achítúbova, i celý jeho rod, kněžstvo z Nóbu. Všichni se ke králi dostavili. [12] Saul řekl: "Poslyš, synu Achítúbův!" On odpověděl: "Tu jsem, můj pane." [13] Saul se na něj obořil: "Proč jste se proti mně spikli, ty a syn Jišajův? Dal jsi mu chléb a meč a doptával ses kvůli němu Boha, aby proti mně povstal a strojil mi úklady, jak je tomu právě dnes." [14] Achímelek králi odpověděl: "Kdo je mezi všemi tvými služebníky tak věrný jako David? Je zetěm krále, je příslušníkem tvé tělesné strážě a je ve tvém domě vážen. [15] Že bych se teprve dnes kvůli němu doptával Boha, toho jsem dalek. Ať král nepodkládá něco takového svému služebníku ani celému mému rodu! Vždyť tvůj služebník o tom všem vůbec nic neví, ani to nejmenší!" [16] Král se však rozkřikl: "Propadl jsi smrti, Achímeleku, ty i celý tvůj rod." [17] A král poručil běžcům, kteří stáli před ním: "Obkličte a usmrťte Hospodinovy kněze. I jejich ruka byla s Davidem! Věděli, že prchá, a neohlásili mi to." Avšak královi služebníci nechtěli vztáhnout ruku a udeřit na kněze Hospodinovy. [18] Král tedy poručil Dóegovi: "Obklič je ty! Udeř na kněze!" Dóeg Edómský je obklíčil, udeřil na kněze a usmrtil onoho dne osmdesát pět mužů, nosících Iněný efód. [19] Také kněžské město Nób vybil ostřím meče; muže i ženy, pacholata i kojence, býky, osly a ovce pobil ostřím meče. [20] Unikl jen jeden syn Achímeleka, syna Achítúbova, jménem Ebjátar. Uprchl za Davidem. [21] Ebjátar oznámil Davidovi, že Saul Hospodinovy kněze povraždil. [22] David Ebjátarovi řekl: "Věděl jsem onoho dne, že je tam Dóeg Edómský a že to určitě oznámí Saulovi. To jako bych sám napadl všechny příslušníky tvého rodu. [23] Zůstaň se mnou, neboj se. Kdo ukládá o život mně, ukládá o život tobě. U mne jsi pod ochranou."